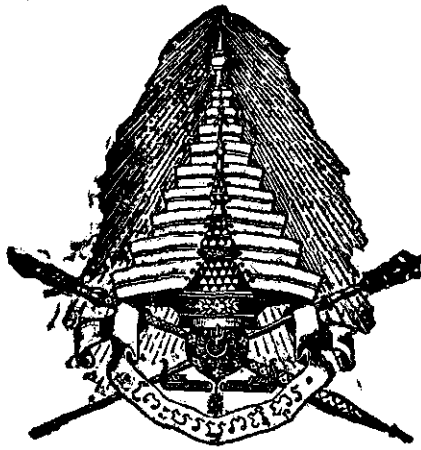

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๑ หน้า ๑๘๗

พระราชกำหนดพระราชอภัยโทษ

พระพุทธศักราช ๒๔๖๗

สุกัมสิตุ พระพุทธศาสนากาลเปนนอดีตภาค ๒๔๖๗ พรรษา
ปัตยุบันกาล มุสิกสังวัจจร เอกาทศมสุรทิน พฤศจิกายนมาส
กมวาร กาลกำหนด

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราวุธ เอก
อัครมหากษัตริย์บรมนาถราชินี พินิตประชานาถมหาสมมตวงศ
อดิศัยพงศวิมลรัตน วรขัตติยราชินิกโรดม จาตุรันตบรมมหา
จักรพรรดิราชสังกาศ ประเมนทรธรรมิกรมหาราชธิดา บรมนาถ
บพิตร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จสถิตยณพระที่นั่งดุสิต

เล่ม ๔๑ หน้า ๑๘๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๗

มหาปราสาทบรมราชธานี ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทักษิณานุปทาน แต่พระภิกษุสงฆ์สมณพราหมณพฤชาโหราจารย์ ในจารพระราชพิธีมหกรรมเฉลิมฉัตรรัชพรรษา พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ เสนาบดีมนตรีมุขทุกกระทรวงทบวงการ ฝ่ายทหารและพลเรือน ชุมนุมเฝ้าเบื้องพระบาทประวร ทรงพระอนุสรรมิ่งว่า ในปีชวดลอสกนักษัตรนี้ นับแต่ศุภวารดิถีที่ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ กำหนดประมวณนักษัตรได้บัณฑรสสมวัสด์ เปนมุลให้บังเกิดพระราชปรีดาปราโมทย์โสมนัส ทรงเลื่อมใสในพระพุทธาธิตริยรัตนสรณา หากอภิบาลบำรุงรักษา และกอบทั้งพระราชกุศลจรรยาสุจริตธรรมสัมมาปฏิบัติ มงคลบังจ้ายเปนมโหฬาร ให้ทรงพระเกษมสุขสำราญพระสริระกะมล เปนอดิเรกผลเพิ่มพุลพระวิริยอุตสาหะให้ดำรงพระราชสัมภาระปรงจากสรรพทุกข์และพิพิธภัย มีพระราษหฤทัยใคร่แผ่พระกรุณาเพื่อระงับดับเข็ญ ให้ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินได้อยู่เย็นเป็นผาสุกทุกถ้วนหน้า แม้ถึงเหล่าประชานที่มีบาปอกุศลเป็นบุรพกรรมนำให้นิยมหลงไปในทางอนธพญ ประพฤติมิอาจช้พอัชฌาจาร ล่วงพระราชกำหนดกฎหมาย เปนความผิดถึงอุกฤษฏ์โทษก็มี ทั้งโทษที่ต้องรับพระราชอาญาจงจำสั่งขลิบกรรมกร ได้ทรงมานมามาให้ละทิ้งพยศร้ายดอย

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๑ หน้า ๑๘๕

กำลัง หลาบจำยำเกรงพระราชอาญา อนึ่งนักโทษชราทพพลย์
อีกนักโทษพิการกายวิกลต้องทนทุกข์ชารออยู่มิได้วางวาย บันดา
นักโทษทั้งหลายนี้ควรโปรดพระราชทานอภัยให้ไว้ชีวิต ฤฯให้
ลดโทษล่วงโทษตามสมควรแก่กรณีความผิดหนักและเบา ด้วย
อำนาจพระมหากษัตริย์ จึงมีพระบรมราชโองการสุรัสวดี
นาทดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งแก่เจ้าพระยาอภัยราชามาหาญดิชธรรมช
เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม ให้สำรวจเอาบัญชีนักโทษที่ต้อง
รับพระราชอาญาอยู่นั้นพิจารณาการทัณฑ์พระราชอาญาจักร์ และ
พิจารณาลักษณะแห่งโทษานุโทษว่าคนใดควรจะได้โปรดได้และมีได้
โดย พระราช กำหนดช่วย แห่งพระ มหากษัตริย์ ที่ตราไว้เป็นหลัก
ตั้งนี้ ฯ

ข้อ ๑ นักโทษจำพวกออกฤกษ์โทษอันศาลยุติธรรมได้พิจารณา
คดีถึงที่สุดแล้ว พิจารณาให้ลงพระราชอาญาประหารชีวิต
จะได้ทรงพระวิจารณ์พิณิจัยด้วย พระญาณปรีชา ราชอาณาจักร
เป็นโสดว่ากรณีใดควรจะได้โปรดได้ โดยพระกฤษฎีกาอภัยราช
ธรรมนิยม ฯ

ข้อ ๒ ในจำพวกมหันตโทษ ที่ต้องรับพระราชอาญาจำคุก
ตลอดชีวิตนั้น ให้สำรวจเอาชื่อนักโทษบันดาที่ต้องจองจำท
รมานมานานกว่า ๒๐ ปี ให้พิเคราะห์คุณสมบัติความผิดหนักเบา

เล่ม ๔๑ หน้า ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เป็นโทษกะทงเดี่ยวฤาหลายกะทง กอบกับความประพฤดิเรียบ
ร้อยเซ็ดหลาบในเวลารับพระราชอาญาอยู่นั้น ให้เสนาบดีกระ
ทรวงยุติธรรมพึงพิจารณา ว่าควร เข้าอยู่ในข่าย พระมหากฤษฎาได้
แล้ว ให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา เพื่อได้รับพระ
ราชทานอภัยให้ล่วงพ้นโทษ ฯ

ข้อ ๓ ในจำพวกครุโทษ ที่ต้องรับพระราชอาญาจำคุกมีกั
หนดแต่ ๑๕ ปีถึง ๒๐ ปี ให้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรมสำรวจ
ตรวจดูแต่ผู้ที่ต้องจองจำมากกว่ากึ่งครั้งแห่งเวลากำหนดโทษอัน
พิพากษา และให้ตรวจคัดเอาแต่ผู้ที่ต้องโทษกะทงเดี่ยว ฤ
ผู้ที่ได้ถวายสัตย์สารภาพความผิดโดยซันตา กอบกับความ
ประพฤดิเรียบร้อยเซ็ดหลาบในเวลารับพระราชอาญาอยู่นั้น พึง
พิจารณาว่าควรเข้าอยู่ในข่ายพระมหากฤษฎาได้ ให้นำความขึ้น
กราบบังคมทูลพระกรุณา เพื่อได้รับพระราชทานอภัยให้ล่วง
พ้นโทษ ฯ

ข้อ ๔ ในจำพวกมัธยมโทษ ที่ต้องรับพระราชอาญาของจำ
มีกำหนดแต่ ๑ ปีขึ้นไป และหย่อนกว่า ๑๕ ปี ให้เสนาบดี
กระทรวงยุติธรรมสำรวจดูผู้ที่ต้องจำมาแล้วกว่ากึ่งครั้งแห่งเวลา
กำหนดโทษอันพิพากษา และให้ตรวจคัดเอาแต่ที่ ต้องโทษ
กะทงเดี่ยว ฤาที่ได้ถวายสัตย์สารภาพโดยซันตา กอบกับ

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๑ หน้า ๑๕๑

ความประพฤติเรียบร้อยเขตหลายในเวลารับพระราชอาญาอยู่นั้น
พึงพิจารณาว่าควรเข้าอยู่ในข่ายพระมหากษัตริย์ได้แล้ว ให้ทำ
บาญชีชื่อนำขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาเพื่อได้รับพระราชทาน
อภัยให้ล่วงพ้นโทษ เว้นไว้แต่นักโทษจำพวกที่เป็นโจรสลัด
สมคบคุมกันเข้าอั้งยี่ก็ดี ก่อการจลาจลก็ดี เป็นผู้ร้ายวางเพลิง
ก็ดี ปลอมเงินปลอมบัตรตราก็ดี อำพรางในสัตยาธิษฐานทำ
พยานเท็จก็ดี เป็นโจรตัดช่องย่องเบาฉกฉกภัยกขอกันไซกซึ่ง
ปล้นสดมภ์ ฎาโจรสลัดก็ดี ทั้งปวงนี้เป็นกรณีโทษสมควรเข้า
อยู่ในข่ายพระมหากษัตริย์ อย่าให้เอาเข้าบาญชีสำรวจด้วยเลย ฯ

ข้อ ๕ นักโทษจำพวกหลุโทษ อันศาลยุติธรรมได้พิพากษา
สำเร็จเด็ดขาดให้ลงโทษจองจำมีกำหนดต่ำกว่าปี ๑ ลงมา ฎา
บันดาที่ต้องจำได้แทน เบี้ยปรับ เป็นพินัยหลวง และค่าฤชาธรรมเนียม
เว้นแต่กรณีโทษอำพรางสัตยาธิษฐานและโทษลอบเล่น
การพนันอันต้องห้ามตามพระราชบัญญัติ ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้า ฯ พระราชทานอภัยโทษให้ปล่อยจากเวรจำโดยพลัน แต่
วันเฉลิม ฉัตร รัชพรรษาที่ ๑๑ เดือนพฤศจิกายน พระพุทธ
ศักราช ๒๔๖๗ นี้ ฯ

เล่ม ๔๑ หน้า ๑๘๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๗

ข้อ ๖ บัณฑิตนักโทษทั้งหลาย ผู้ลเมิดพระราชบัญญัติลักษณะ
เกณฑ์รับราชการทหารบก ทหารเรือ ตำรวจพระนครบาล ตำ
รวจภูธรทศพหุราชการ ต้องรับพระราชอาญาอยู่ที่เวรจำใน
กรมราชทัณฑ์ก็ดี ในกรมและกองทหารบก ทหารเรือ กรม
ตำรวจพระนครบาล ตำรวจภูธรก็ดี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานอภัยโทษให้ปล่อยจากเวรจำโดยพลัน แต่วันเฉลิม
ฉัตรรัชพรรษา^{นี้} และให้คืนเข้ารับราชการประจำตามตรงเกณฑ์
กรมลัสตั้นนั้น ๆ ฯ

ข้อ ๗ นักโทษชราร่างกายทุพพลภาพ ไม่ว่าจะต้องโทษหนัก
เบาสถานใด มีอายุล่วงได้ ๖๐ ปีแล้ว ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ พระราชทานอภัยให้พ้นจากเวรจำแต่วันเฉลิม ฉัตรรัช
พรรษา ให้ญาติมิตรรับตัวไปอุปถัมภ์บำรุงกันสืบไป ฯ

ข้อ ๘ นักโทษพิการ เพราะโรคเล็กโรคเรื้อรังปีทาทรมาณ
ต้องทนทุกข์ทรมานสาหัสอยู่มิได้วางวาย อันเสนาบดีกระทรวง
ยุติธรรมได้ให้ประชุมแพทย์ตรวจอาการ เห็นตกลงเป็นอัน
เดี๋ยวจะเยียวยารักษาให้ทุเลาหายมิได้นั้น ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ พระราชทานอภัยให้พ้นจากเวรจำแต่วันเฉลิมฉัตร
รัชพรรษา ให้ญาติมิตรรับตัวไปรักษาพยาบาลกันตามควร แต่
ถ้านักโทษคนใดทำมาษาสาโรษ ตนมมิได้ป่วยไข้ได้ทุกข์ทรมาน

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๑ หน้า ๑๕๓

หนักหนาแสรังใส่โคล้ให้แพทย์ตรวจว่าบอบเจ็บพิการ ครั้น
ได้รับพระราชทานอภัยพ้นจากเวรจำให้ญาติมิตรรับไปพยาบาล
รักษามีช้าอาการไข้มายานั้นบันเทาหาย ทนงใจเชื่อดีว่ามีศักดิ์
สกุลชาติญาติมิตรช่วยติดตามแก้ไข มิได้กัตัญญูรู้สำนึกพระ
เดชพระคุณพระเจ้าอยู่หัว มิได้สงบเสงี่ยมเจียมตัว ออกเซ็ด
หน้าเข้าสมาคมเที่ยวเกร่อตีเสมอกับผู้สุภาพสุจริต มีรู้พรั่นมีรู้
เข็ดมีรู้ขาม มันหมิ่นประมาทพระกรุณาท่าน ประจานอาชญา
เมืองให้เสื่อมงาม ให้กระทรวงมหาดไทยคุมเอาตัวมาส่งแก่
เจ้ากระทรวงผู้ได้บังคับบัญชาพันธนาการ เพื่อจองจำไว้ตามยถา
กรรมดังเดิม อย่าให้คนดูเยี่ยงอีกได้ ฯ

บันดานักโทษมีชื่ออันพระพิสดี้ได้คัดขึ้นบาญชีสำรวจ และ
เสนาบตีกระทรวงยุติธรรมได้ตรวจพิจารณาเห็นว่าควรเข้าอยู่ใน
ข่ายพระมหากฎาแล้ว ได้รับพระราชทานอภัยให้ลดโทษ
ล่องโทษสถานใดสถานหนึ่งตั้งว่ามาข้างต้นแล้ว ให้ผู้พิพากษา
ตุลาการศาลยุติธรรมประจำตำบลที่นักโทษต้องเวรจำอยู่นั้น ออก
หมายสั่งแก่พระพิสดี้พร้อมรงค์ ให้ปล่อยนักโทษทั้งหลายไปตาม
พระราชกำหนดนี้ เว้นแต่ที่เป็นคดีพิเศษเหตุสำคัญเกดลือกว่า
จะเป็นอันตรายแก่ความสงบของบ้านเมือง ถ้าทำให้เลื่องเข็ญ
แก่มหาชน จงให้งดไว้ก่อน ต่อเมื่อได้ทราบพระราชวินิจฉัย

เล่ม ๔๑ หน้า ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๗

ใ้เนกาะคดีพิเศษว่าฉันใจแล้ว จึงให้รับปฏิบัติตามนั้น และ
บายชู้ชื่อนักโทษซึ่งได้รับพระราชทานอภัยทั้งหลายนั้น ให้
เสนาบดีเจ้ากระทรวงส่งไปลงประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบก
ษาเนื่อง ๆ ให้ปรากฏชื่อและจำนวนคนที่ได้โปรดให้พ้นโทษ
ไป ๆ

บันตามนุษยชาติที่ได้รับพระราชทานอภัยให้ลดโทษล่วง
พ้นโทษทั้งนี้ จึงตั้งกตเวทิตู้อำลั้กพระเดชพระคุณพระเจ้าอยู่หัว
สงบ เสถียรเยี่ยมตัวเป็น สุภาพ หลาบจำ ยำเกรง พระราชอาญา
ประพฤติตนให้สมแก่ที่ทรงพระกรุณาโปรดปรานีย์ จึงสอพยส
โทษกลัดจำหั้นเข้าทางชอบ ประกอบ เลียงชู้พิโดย ชรรรม สจฺจริต
อย่าได้ ช้องคิตของเวรอาฆาตพยาบาทเบียดกันให้เดือดเนื้อร้อน
ใจ ขออย่าได้ประสพทุกขไ้ภัยพิบัติล้าเค็ญรักษาตนเป็นสุข
ทุกเมื่อ ทวยราษฎรทั้งหลายจงมีจิตเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สามัคคีรส
อดออมถนอมซึ่งกันและกันทุกชั้นทุกชาติ อย่าได้วิวาทก้าเกิน
ก้าวร้าวแก่งแย่ง แสวงลาภที่ควรสงวนทรัพย์สฤงการถึงซึ่งความ
สุขเกษมสาคนต์ สงบจบสกลตราชอาณาจักร เป็นสุภลักษณณ์เลิศ
รัฐสมบัติขัดศติยาธิปัตยะจ้านง สำเร็จด้วยราชสงเคราะหะธรรม
พระมหากษัตริย์บารมีซึ่งได้ทรงบำเพ็ญในอภิลักขิตสมัยนี้ . ๆ